

Publicerad 2015-05-28 22:42 av Brino

Fängelse

Vinden berövade oss. Den tog och fängslade. Den tillät oss inte att vara det vi hade förminskats till. När natten kom följde vinden med. Lamporna i vår lägenhet släcktes. Ytterdörren låstes, persiennerna drogs ner. Nattens vattenglas fylldes på. Vi småpratade om dagen. Hon berättade om sina tankar, stora tankar som inte rymdes i hennes själ. Hon var mer. Mer än hon fick plats med. Och det som inte fick plats i henne rymdes i vår säng; När vinden tog oss som gisslan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Brino med Poeter.se id #35279 innehar upphovsrätten